

Nog tijdens den oorlog in kleinen kring voorbereid, werd onmiddellijk na de bevrijding de Rotterdamsche Gemeenschap opgericht. Blom werd penningmeester, maar gaf deze functie in 1947 op, om voorzitter te worden van het Comité Nationale Belangen. Als zodanig had hij van 1949 tot 1959 de leiding bij de feesten op Koninginnedagen en was hij tevens voorzitter van het Bevrijdingscomité ter gelegenheid van de feesten in 1950, 1955 en 1960.

Veel werk verrichtte hij ook voor de Vereniging 'School voor Vrouwenarbeid', sedert 1950 'Vereniging Nijverheidsscholen voor Meisjes' genaamd. In 1944 werd hij onder-voorzitter, in 1954 voorzitter, zulks tot 1958, waarna hij tot ere-lid werd benoemd.

Blom heeft in het verenigingsleven meer functies gehad, welke ik onvermeld laat. Alleen zij nog herinnerd aan zijn werk in de Schade-Enquête-Commissie Rotterdam, kort na 14 Mei 1940 door de Rotterdamse advocaten opgezet als hun bijdrage tot het herstel na de verwoesting en tot een groot, semi-officieel lichaam uitgegroeid.

Zijn verdiensten zijn erkend door zijn benoeming, in 1962, tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Ook aan deze herdenking moet een einde komen, al zou men als vriend nog lang kunnen voortgaan. Boven de feiten en feitjes blijft het beeld van een originelen, scherpzinnigen, hard werkenden maar vooral hartelijken en betrouwbaren man; niet gemakkelijk voor zich zelf, wel voor anderen Een trouwe vriend, naar het hart en met de daad.

MR. E. F. BONJER, 1891-1968

DOOR MR. J. DUTILH

Terugdenkend aan mr. E. F. Bonjer, die op 7 augustus 1968 overleed, zien wij in onze herinnering niet alleen de scherpzinnige jurist, maar tevens de sociaal en cultureel gevoelige mens voor ons. Geboren te Rotterdam trok hem in zijn jeugd eerst de medische studie, in het bijzonder de pathologische anatomie. Na eindexamen HBS-'s Gravendijkwal en Staatsexamen ontwikkelde de uiteindelijke levensrichting zich echter anders en richtte zich op de rechtenstudie, waar zijn determinerende geest volledig tot zijn recht kon komen.

Na zijn studie te Leiden was Bonjer werkzaam als junior ten kantore van mrs. Nolst Trenité, Van Peski en Dutilh. Hierop volgde een associatie met mr. F. van Raalte, die, na beëindiging, voerde tot het eigen kantoor tezamen met mr. A. Blussé van Oud-Alblas, welk kantoor hij tot zijn overlijden met grote trouw en toewijding heeft geleid. Bonjer was een jurist met groot gezag, een 'leading barrister', een man met 'hart' voor de zaken, die hem werden toevertrouwd.

Naast deze veeleisende en drukke werkkring echter, wijdde Bonjer een bijna onbeperkt gedeelte van zijn tijd aan een viertal Rotterdamse instellingen, die mede onder zijn bezielende leiding tot verdere uitbouw en bloei kwamen.

Zo was daar Kuyl's Fundatie aan de Schiekade, een hofje, waarvoor hij als een zijner laatste verrichtingen, de overbrenging naar de 's Gravenweg regelde. Dan voorts de Adriaan Stichting, Revalidatie-centrum voor kinderen, waarvan hij gedurende bijna dertig jaren bestuurslid en vele jaren voorzitter van het bestuur was. Ook Vrouwe Groenevelt's Liefdegesticht (Vijverhofstraat 69) telde hem talloze jaren onder zijn regenten.

Tenslotte worde hier, wellicht als belangrijkste zijner 'nevenwerkzaamheden' de Volksuniversiteit te Rotterdam genoemd. Deze instelling waaraan Bonjer gedurende ruim vijftig jaren onafgebroken zijn beste krachten heeft gegeven is uitgegroeid tot een begrip in onze stad. Reeds bij de voorbereiding van de oprichting was Bonjer als secretaris van het Comité betrokken. De latere jaren zien hem eerst als gewoon bestuurslid, later gedurende 22 jaren (1940-1962) als voorzitter van het bestuur, in grote wederzijdse waardering en vriendschap en in voortdurende botsend-creatieve arbeid met mej. I. M. van Dugteren, de Volksuniversiteit tot steeds groter bloei brengen. Het is hem gelukkig gegeven geweest het vijftigjarig bestaan te mogen beleven, al weerhield ziekte hem van het bijwonen van de feestelijke bijeenkomst in de Schouwburg. Ook op landelijk terrein heeft Bonjer de Volksuniversiteitsgedachte uitgedragen door van 1945 tot 1959 het voorzitterschap van de Bond van Nederlandse Volksuniversiteiten te vervullen.

Met het uitspreken van onze diepe erkentelijkheid jegens een man, die door zijn kundigheid en sociale bewogenheid in een werkzaam leven zovelen aan zich heeft verplicht, mogen wij deze korte schets besluiten.